

MEDINA-CAMPENY I JOAN CROUS

► **Can Mario, Palafrugell.** Plaça de Can Mario, 7. **Del 2 d'octubre al 29 de maig.** Diari de 17 a 21,30h. Dimarts tancat.

■ Si bé és cert, com escriu Francesc Miralles, que «la riquesa de l'obra escultòrica de Medina-Campeny es fonamenta en les contraposicions» (contraposicions internes en relació amb el propi treball, s'entén), no ho és menys que una bona manera de descobrir l'artista de Barcelona és també contraposant-ho, com han decidit fer els responsables de la Fundació Vila Casas, a un escultor com Joan Crous que, malgrat tot el que comparteixen, se situa en un territori antagònic o, com a mínim, perfectament diferenciable.

Mentre que Medina-Campeny recolza la seva vasta producció escultòrica en una concepció sensualista dels volums sense renunciar, en cap cas, a un sòlid corpus conceptual que bascula sense problemes de la fina ironia al dramatism més descarnat, la permanència dels volums, en canvi, té per a Joan Crous una gènesi molt més precària, fins al punt que a l'artista li agrada explicar un dels seus referents clàssics: es tracta d'aquella malaguanyada Pompeia que va quedar vitrificada sota les cendres ardents escopides per la ira del Vesubi. D'això es tracta: mentre que Medina-Campeny enyora la forma i la restitueix, Joan Crous la mostra a través de les runes, mitjançant una «resta arqueològica» que ha perdut tot rastre de solemnitat clàssica. | **E. CAMPS**

M. ÀNGEL CAMPANO

► **Galeria, Presenta., Girona.** Carrer del Nord, 13. **Del 7 d'octubre al 4 de desembre.** De dimarts a diumenge d'11 a 14h i de 17 a 20 h.

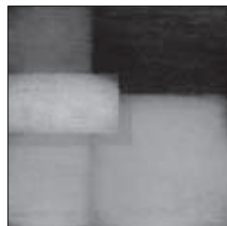
■ Miquel Àngel Campano -Premio Nacional de Artes Plásticas el 1996-, malgrat tenir nom d'escultor, ha dedicat bona part de la seva vida artística a repensar la pintura sense preocupar-se massa pels encasellaments estilístics. I és que, més enllà del Campano minimalista o expressionista abstracte, hi bateja un artista preocupat pel color i per la seva capacitat per comunicar. La Galeria, Presenta... és la responsable de portar a Girona la primera exposició individual de l'artista madrileny: es tracta d'una àmplia selecció de treballs realitzats al llarg de la darrera dècada, entre pintures, dibuixos i gravats. | **E. CAMPS**

NARCÍS COMADIRA

► **Museu d'Art de Girona.** Pujada de la Catedral, 12. **Del 27 d'octubre al 30 de gener.** Diari de 10 a 18h. Festius de 10 a 14h. Dilluns tancat.

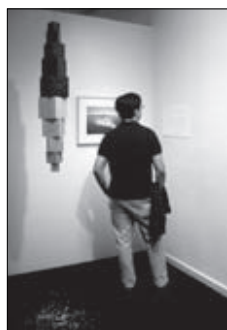
■ L'exposició *Comadira: 50 anys de pintura. Una antologia*, que es pot veure al Museu d'Art de Girona i a la Fundació Fita va recalcar aquest passat estiu al Museu de Montserrat amb un èxit més que notable. Ramon Basses escrivia aleshores: «L'obra artística de Comadira (Girona, 1942) és com els seus poemes: és bastida sobre el llenguatge senzill, quasi artesanal de la pintura com després fa amb les paraules». La selecció de treballs presentats per Fires l'ha fet Jordi Falgàs amb la col·laboració de l'artista. | **E. CAMPS**

FRANK JENSEN

► **Galeria d'Art El Claustre, Girona.** Carrer Nou, 9. **Del 19 de novembre al 4 de desembre.** De dimarts a dissabte d'11 a 13,30h i de 17,30 a 20,30 h.

■ L'exposició que l'artista danès Frank Jensen presenta a la galeria d'Art El Claustre de Girona és un parèntesis pictòric que arrossega l'espectador, cada cop més desavesat, cap aquell espai propi de la reflexió plàstica on la superfície del quadre és, al mateix temps, forma i contingut. A Jensen, que des de fa quasi vint anys podem veure a Catalunya, el podem reconèixer per un tipus de plàstica emotiva que és, de fet, una subtil traducció del paisatge exterior i, també, de l'interior (amb el joc de la memòria inclòs). | **E. CAMPS**

JORDI MITJÀ

► **Museu de l'Empordà, Figueres.** Rambla, 2. **Del 24 de setembre al 28 de novembre.** De dimarts a dissabte d'11 a 19h. Festius d'11 a 14h.

■ A *F de Flâneur*, segons els responsables de l'exposició, Jordi Mitjà (Figueres, 1970) reflexiona, d'una banda, a l'entorn de la figura del «flâneur», aquest passejant que deambula sense rumb pels carrers de les ciutats per tal de captar-ne la seva pulsio; i, de l'altra, a l'entorn del film d'Orson Wells *F for Fake*. És a dir: Mitjà parteix de la figura clàssica del «flâneur» per proposar-ne una de nova. Posat a la pell d'un d'aquests personatges, li afegim els atributs d'un «falsificador» que es nodreix de múltiples dinàmiques d'exploració, observació i incorporació de referents ja existents. | **E. CAMPS**

JONATHAN HARRIS (SHELBURNE, 1979), EIJA-LIISA AHTILA (HÄMEENLINNA, 1959) I EL BINOMI FORMAT PER ISAKI LACUESTA I ISA CAMPO (GIRONA, 1975 I OVIEDO, 1975) SON ELS ESCOLLITS PER A LA DARRERA PROPOSTA DEL BÒLIT, CENTRE D'ART CONTEMPORANI DE GIRONA.

Limbus: viatge al centre del cervell

COL·LECTIVA

► **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Sales Municipals i Capella de Sant Nicolau. **Del 1 d'octubre al 12 de desembre.** Horaris: www.bolit.cat

EUDALD CAMPS

■ Com si d'aquell viatge (protagonitzat pel raonable Axel i l'arrauxat Lindebrock) al centre de la terra es tractés -la metàfora sembla pertinent atès que el cervell humà també té escorça i profunditats magnètiques insondables-, la proposta expositiva *Limbus* explora, a través del treball de Jonathan Harris (Shelburne, Vermont, EUA, 1979), Eija-Liisa Ahtila (Hämeenlinna, Finlàndia, 1959) i Isaki Lacuesta/Isa Campo (Girona, 1975 i Oviedo, 1975), els meandres -per seguir amb les imatges de geografia encefàlica- de l'art a partir de la sempre difosa frontera que separa la raó de l'heterodox univers emocional. Ho explica Rosa Pera, directora del Bòlit i responsable del projecte: «Com si es tractés d'una bola de vidre, el cervell compara els estímuls externs rebuts amb la informació ja processada, de manera que activa el cos a partir del contrast de la informació, anticipant-se al futur més immediat, és a dir, predient-lo [...] Des de la pràctica de l'art, *Limbus* al·ludeix al sistema límbic, i per tant, a la zona cerebral on radica l'energia emocional que s'allibera en abor-

dar situacions lligades a l'entorn físic i social. És l'espai on detectar tot tipus de reaccions mitjançant les emocions, i afecta per tant la personalitat, la conducta, la memòria i els instints».

D'això es tracta: en l'obra d'art -com en la vida-, sigui quina sigui la seva forma, hi ha quelcom que sobrepassa la nostra capacitat de catalogació conceptual, una mena de sobreabundància expressiva que posa al descobert les limitacions del llenguatge ordinari -no poètic- per abastar allò que es manté permanent en forma d'imminència reveladora. Quelcom molt similar a les idees estètiques de les que

parla Kant a la seva *Crítica del Judici*: la seva funció és representar sensiblement i de manera indirecta idees racionals i posar sobre la taula, finalment, l'enorme dificultat que suposa, des d'un punt de vista conceptual, fixar-ne els límits o l'abast; la imaginació, en aquest procés, substitueix a la raó com a facultat productiva del coneixement. No cal dir que aquesta constatació -l'art expressa l'inexpressable- manté plena vigència, fins i tot, en el nostre moment de ressaca postmoderna. Ho exposa, de manera brillant, el filòsof Amador Vega: «La confiança en la raó occidental se soté justament en quelcom que aquesta mateixa

tradicció ha denostat: la imaginació. [Amb tot, no és possible] relegar la raó a una simple funció mental. La imaginació actuaria com la facultat que flexibilitza els límits de la raó, de manera que poguem moure'ns en el seu interior sense necessitat de tenir que renunciar a ella sobrepasant-la, amb la il·lusió de paradisos mítics, ni reduint-la a un estret marge mental. El *a dalt* i el *a baix* no assenyalen la distància entre l'esfera humana i la divina; la distància és el marge de llibertat en virtut del qual podem desenvolupar una mirada sobre el món que ens aproximí a una dimensió metafísica, sense haver de renun-

Univers anglosaxó

► Dos dels treballs exposats al Bòlit ofereixen tots els seus continguts en anglès sense cap mena de subtítol ni traducció, un fet que contribueix a fer menys proper l'art contemporani al públic no especialitzat

MONIQUE BASTIAANS & CLAUDE PARENT-SAURA

► **Àcentmètresducentre-dumonde, Perpinyà.** Avda. de la Grande Bretagne, 3. ☎ **Del 15 d'octubre al 19 de desembre.** Diari de 15 a 19h.

■ Mentre que l'obra de Monique Bastiaans (Bèlgica, 1954) denota, segons Toni Calderón, «una clara intenció de comunicar i un sincer compromís social», en la mesura que «el seu treball es caracteritza, a priori, per la seva delicadesa formal i sobretot per l'ús de tècniques i materials que la col·loquen en primera línia d'avantguarda, entenent com avantguarda la possibilitat que té un artista d'estar reinventant-se continuament», la proposta artística de Claude Parent-Saura roman perfecta-

ment inclassificable: «Cap obra s'assembla a una altra però és identificable com pertanyent a un mateix univers de recursos visuals múltiples d'un imaginari desmultiplicat on cada element singular (fragment de rajoles, tronc de rai, vidre translúcid...) s'esborra davant la imatge global de formes esculturals deïfades». Ambdós exposen les seves obres a les magnífiques instal·lacions que l'espai d'art Àcentmètresducentre-dumonde té, en un antic magatzem agrícola, al cor mateix de Perpinyà: creat en juny 2004, el Centre és una institució sense ànim lucratiu, l'objectiu de la qual és la promoció de l'art contemporani en totes les seves formes. | **E. CAMPS**

AGUSTÍ CENTELLES

► **Centre Cultural Caixa Girona - Fontana d'Or.** Carrer Ciutadans, 19. ☎ **Del 22 d'octubre al 30 de gener.** De dilluns a divendres d'11 a 14h i de 17 a 21h. Dissabtes d'11 a 21h. Festius d'11 a 14h.

■ A la Fontana d'Or de Girona es pot veure l'exposició *Agustí Centelles: les vides d'un fotògraf 1909-1985*. Més enllà de polèmiques oportunistes en relació al llegat del fotògraf català, és important destacar que la mostra de Girona es completa amb objectes personals de Centelles (la seva Leica, diaris, carnets, i altres documents...), i amb instal·lacions de Maite Ninou i Quèlic Berga i aportacions de David Trueba i Quim Manresa. | **E. CAMPS**

FONS D'ART CREU ROJA

► **Sala Expocambra, Girona.** Carrer Ciutadans, Girona. ☎ **Del 15 d'octubre al 21 de novembre.** Diari de 17 a 20h.

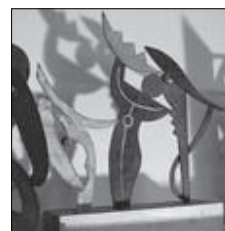
■ La nota de compromís social prové, com cada any per aquestes dates festives, de la Creu Roja. La mostra que es pot veure a la Sala Expocambra de Girona compta amb treballs d'autors com Federic Amat, Miquel Barceló, Josep Beulas, Antoni Clavé, Quim Domene, Josep Guinovart, Hernández-Pijuan o Antoni Tàpies, artistes, tots ells, que comparteixen en la majoria de casos una concepció de l'art amiga dels signes i dels símbols -la creu hi és omnipresent- i del gest pictòric entès com una forma d'enregistrar les pulsions humanes. | **E. CAMPS**

COL·LECTIVA

► **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Sales Municipals i Capella de Sant Nicolau. ☎ **De l'1 d'octubre al 12 de desembre.** Horaris: www.boliticat

■ *Limbicus* parteix d'una constatació bàsica: part del misteri associat al cervell humà rau en el sistema límbic, àrea cerebral on es gestiona l'energia emocional. Rosa Pera, comissària de l'exposició i directora del Bòlit, explica l'origen de l'invent: «Partint de les pràctiques artístiques contemporànies i en al·lusió a aquest misteri, del qual tenim molta informació i ben poques conclusions, *Limbicus* neix de la fascinació que provoca allò apreciable però no visible, detectable però intangible, íntim i aliè alhora». | **E. CAMPS**

AMAGAT

► **Biblioteca Pública de Salt de la Coma Cros.** Carrer Sant Antoni, 1. ☎ **De l'11 al 29 de novembre.** Horaris: Biblioteca.

■ L'exposició del pintor gironí Jordi Amat està integrada per treballs d'acrílic sobre tela, acrílic sobre paper i una sèrie de caps de ceràmica. Totes les obres són peces recents d'un artista ja consolidat amb una estètica deutora de les avantguardes del segle XX, amb una personalitat marcada i definida en cadascuna de les obres realitzades per l'autor. Aquesta és segona exposició de la sèrie *Seqüències* organitzada per la Fundació Atrium Artis, iniciada aquest mes d'agost passat amb l'exposició individual de l'escultor Miquel Ferrino. | **E. CAMPS**

ciar a la voluntat o a la nostra civilització.

En aquest sentit, resulta paradigmàtica la proposta (integrada per diferents curtmetratges i instal·lacions vinculades temàticament) d'Isaki Lacuesta i d'Isa Campo: la seva mirada sobre el món contempla una dimensió metafísica -com pot ser la dels desitjos humans o la del caràcter imponderable del temps- sense renunciar a la nostra civilització ja que, de manera explícita, el duet Lacuesta-Campo dialoga amb obres d'art i artistes clau -com Courbet o Rembrandt- a l'hora d'entendre la nostra singular mirada en tant que subjectes inscrits en una determinada tradició iconogràfica occidental (per més digressions que es vulguin plantejar a aquest fet ineludible). A la capella de Sant Nicolau el cinema aplega el seu caràcter narratiu per cedir el protagonisme a les imatges i, de manera molt especial, al diferents jocs interpretatius que aquestes habi-

liten. En aquest sentit, l'altre proposta destacable de *Limbicus* és la d'Eija-Liisa Ahtila, una artista amb una sòlida trajectòria forjada gràcies a un afinadíssim sentit de la posada en escena dels seus treballs videogràfics i a la seva inusual capacitat per explorar els territoris més abruptes de la personalitat humana: *The wind* és un vídeo multicanal que revisa el monòleg més essencial mitjançant un genuí acte de deconstrucció.

A banda de Lacuesta/Campo i d'Ahtila, la tercera proposta que, amb paraules de Pera, tancaria aquest projecte que va «de l'art a la neurologia, i d'aquesta a la metafísica» és la de l'artista computacional Jonathan Harris: es tracta de la posada en escena dels continguts de la web wefeelfine.org, un espai dedicat a compilar emocions en temps real. Només un inconvenient: *We feel fine* és un producte anglosaxó sense subtítols com, de fet, bona part de l'art contemporani...

Exposició molt acurada

► Isaki Lacuesta i Isa Campo han dissenyat un esplèndid muntatge audiovisual a la capella de Sant Nicolau.

VOTA I GUANYA
Tria el Cotxe de l'Any 2011

Participa i podràs guanyar una targeta BP ULTIMATE*

carregada amb 200 euros de carburant cada mes. - 13 targetes per sortir cada mes -

www.bputimate.es

Un val BOSCH CAR SERVICE per valor de 200 € per usar en qualsevol dels més de 600 tallers Bosch Car Service d'Espanya.

- 3 vals per sortir cada mes -

www.boschcarservice.es

* Els regals són per sorteig entre tots els lectors del Grupo Prensa Ibérica, La Vanguardia i Autocif. La data límit de recepció dels vots per correu és el 10 de desembre de 2010.

Els cotxes seleccionats com a candidats són:
Marqui amb una X el cotxe seleccionat

ENTRA A LA PÀGINA WEB I PARTICIPA DE FORMA GRATUITA

www.mejorcoche.epi.es

O ENVIJA EL TEU VOT A:
PRENSA IBÉRICA MANAGEMENT, S.L.U.
APARTAT DE CORREUS NÚM. 202
28080 MADRID

NOME: _____ COGNOMS: _____
E-MAIL: _____ FAX: _____
MÒBIL: _____

«L'informem que la seva adreça de correu electrònic, així com la resta de les dades de caràcter personal aportades, seran objecte de tractament automatitzat en les nostres fitxers, titularitat de Prensa Ibérica Management, S.L.U. Vostre podrà en qualsevol moment exercir el dret d'accés, rectificació, acreditació, cancel·lació i oposició en els termes establerts en la Llei Orgànica 15/1999 mitjançant notificació escrita a Prensa Ibérica Management, S.L.U., Av. Diagonal 463 bis, 8è. 08036-Barcelona.»